

መለኮታዊ እይታ

ዘፍ 13-14 “... ዓይንህን አንሳና አንተ ካለህበት ስፍራ ወደ ሰሜን ደቡብ ወደ ምስራቅና ወደ ምዕራብ እይ የምታያትን ምድር ሁሉ ለአንተና ለዘርህ ለዘላለም እሰጣለሁና።”

በእግዚአብሔር መለኮታዊ ጥሪ ከሀገሩና ከዘመዱ ተለይቶ የወጣው አብርሃም የሚወርሰው የምድር ስፋት የሚለካው “ባየው” ልክ ነበር። አብርሃም ትወርሳለህ የተባለው አንድ ጂኦግራፊካዊ ምድር ብቻ ነበር።

በአዲስ ኪዳን የሰማያዊ ጥሪ ተካፋዮች ለሆነው ለእኛ ግን አሁን የሚሰጠን ጂኦግራፊካዊ ምድር ወይም አንድ የመሬት ርስት ሳይሆን ነገር ግን የሚሰጠን ወይንም ልንወርሰው ያለ ርስት ጌታ በመስቀሉ አማካኝነት ያስገኛልንን በዚህም ቁሳዊ አለም ሊገለጡ የሚችሉት መንፈሳዊ ርስቶችን ነው።

የእነዚህ መንፈሳዊ ርስቶች የሚገኙበትና የሚወርሱበት ብቸኛ መንገድ የልዩናችን ዓይኖች ሲበሩና በእምነት ዓይን ሲታዩ ነው።

በክርስቶስ የመስቀሉ ስራ (በሞቱና በትንሳኤው) የተገኙት እነዚህ መንፈሳዊ በረከቶች በልዩናው ዓይኑ ያየ ይወርሳቸዋል።

በመዕረፍ ቅዱስ የመውረስ ህግ አለ። ያም “አምነህ ብታይ” የሚል ህግ ነው። ኤልሳ ሁለት እጥፍ ቅባት ያገኝ ዘንድ በትጋት የኤልያስን እንቅስቃሴ ማየት ነበረበት። ኤልያስ አለው “ብታይ” ይሆንልህል አለው። (2 ነገስት 2፣10)

ለአብርሃም የምታያትን ምድር ሁሉ ለአንተ እሰጣለሁ ተባለ። በሌላ አባባል አበረሃም ሊወርሰው የሚችለው ባየው ልክ ወይንም የአብርሃም የርስት ስፋት ያየውን ያህል ነው።

ለምሳሌ እኛ የዘላለም ሕይወት ያገኘነውና የዳንነው ስለ ደህንነት በቃሉ አማካኝነት በውስጣችን ስለበራልንና ውስጣዊ ዓይኖችን ይህንን እውነት ከቃሉ ስለተመለከተ ነው።

ስለ ደህንነት በውስጥ ዓይኖችን ያን መረዳት ባናይ ዛሬ ባልዳዳን ነበር። ልክ እንደዚሁ በቃሉ አማካኝነት የሕሊናችን ወይም የልዩናችን ዓይኖች ሲበሩ ሌሎች መንፈሳዊ ርስቶችን ከቃሉ እንወርሳለን።

ለምሳሌ፡- በጌታ ስለተሰጠን ሰላም ሲበራልን ከፍርሃት ነፃ እንወጣለን። አንደዚሁም በመዝሙር 91 ያሉ የቃሉ እውነቶች በእምነት ከውስጥ ሰውነታችን ጋር ስናዋህደው ስጋት ከህይወታችን ይገፈፋል። ምክኒያቱም እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና። “እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል” (ዮሐ 8፥32)

ጌታ በምድር በነበረበት ዘመን የነበሩት የፈሪሳዊያን ችግራቸው ጌታን በእምነት ዓይናቸው አለማየታቸው ነበር (ዮሐ 9፥39-41)

ዛሬም ጌታ የውስጥ ዓይናችንን በከፈተው ቁጥር ከቃሉ የምንወርሳቸው ብዙ ርስቶች አሉ። ልክ አብርሃም “በምድሪቱ በርዝመቷ ተመላለስ” እንደተባለ በቃሉ ምድር ላይ ተነስተን በርዝመቱ በቁመቱ ስንመላለስ በሌላ አባባል በመረዳት ባለጠግነት ስንሞላ (ቆላስያስ 2፥2-3 2ኛ ጴጥ 3፥18) ከጌታ ብዙ ርስቶችን እንወርሳለን። በቃሉ ውስጥ ብዙ መንፈሳዊ ርስቶች አሉ። ለምሳሌ፡- የመለኮታዊ ሰላም ርስት ፣ የመለኮታዊ ጤንነት ርስት ፣ የመለኮታዊ ብልጽግና ርስት ፣ የመለኮታዊ ጥበቃ ርስት ፣ የመለኮታዊ መከናወን ርስት ፣ የመለኮታዊ ሞገስ ርስትና ሌሎች ርስቶችን ከቃሉ ዓይተን ስንወርሳቸው በሕይወታችን ላይ ይንፀባረቃሉ።

ቃሉን የጌታ መንፈስ ሲያበራልን ያኔ በውስጣችን የበራው የቃሉ ፍቺ ያለማወቅን ጨለማ ይገፋል። “የቃልህ ፍቺ የበራል” (መዝ 119፥130)

የውስጥ ዓይናችን ጤናማ የሚሆኑት የቃሉን ዕውነት በሙላት ሲመለከቱ ነው። ያኔ የጨለማ ቁራጭ በኑሮአችን በሕይወታችን በቤታችን አይኖርም። ያ ያላየነው አንደዚሁም ያላወቅነው ነገር ያ ለእኛ የጨለማ ቁራጭ ነው።

ለምሳሌ ስለመፈወስ እውነት በሙላት የቃሉ መረዳት ከሌለን በሽታ የጨለማ ቁራጭ ሆኖ ያስቸግረናል። ስለሌሎችም መንፈሳዊ እውነቶች እስካላወቅናቸው ድረስ በዚያ ባላወቅነው አቅጣጫ የጨለማ ቁራጭ አለ ማለት ነው። ለዚህ ነው ጌታ እንዲህ ብሎ በ (ሉቃስ 11፥34-36) የተናገረው

የሰውነትህ መብራት ዓይንህ ናት። ዓይንህ ጤናማ በሆነች ጊዜ ሰውነትህ ሁሉ ደግሞ ብሩህ ይሆናል ። ዓይንህ ታማሚ በሆነች ጊዜ ግን ሰውነትህ ደግሞ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተመልከት። እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ የጨለማ ቁራጭ የሌለበት ብሩህ ቢሆን መብራት በደመቀ ብርሃን እንደሚያበራልህ በጭራሽ ብሩህ ይሆናል (ሉቃስ 11፥34-36)

የጨለማ ቁራጭ በህይወታችን የማይኖረው ወይም የጠላት ተጽኖ በህይወታችን የማይኖረው ፍጹም ሙሉ በሙሉ የልቦናችን ዓይኖች ተከፍተው የጌታን የማዳኑን ስራን በእምነት ስንቀበልና እደዚሁም ክርስቶስ ከሞት በመነሳቱ የተረጋገጠልንን ርስት ስናይ ነው “ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማስነሳቱ ሁሉን አረጋግጦአል” (ሐዋ 17፥31)

ጌታ ከሞት በመነሳቱ ማናቸውም መንፈሳዊና ሰማያዊ በረከቶች እርግጠኝነትን አግኝተዋል። እግዚአብሔር አብ ክርስቶስን ከሞት በማስነሳቱ ለእኛ ርስታችንን አረጋግጦልናል።

በጌታ መነሳት የተረጋገጠልን መንፈሳዊ ርስቶችን እንወርስ ዘንድ የልቦናችን ዓይኖች ሊበሩ ይገባል (ኤፌሶን 1፡17-19)

የብሉይ ኪዳን መዝሙረኛ እንኳን ይህን በመረዳት እንዲህ አለ “ጠላቱ አሸነፍሁት እንዳይል የሚያሥጨንቁኝ እኔ ብናወጥ ደስ እንዳይላቸው ለሞትም እንዳልተኛ ዓይኖቼን አብራ” (መዝ 131፥9)

በኤፌሶን 6፥12 የተጠቀሱት ጠላቶች ሊያሸንፉህ የሚችሉትና በአንተም መናወጥ ደስ የሚላቸው የውስጥህ ዓይኖች ያንቀላፉ እለት ብቻ ነው። ስለዚህ ያ እንዳይሆን እንደ መዝሙረኛው ዘወትር ዓይኖቼን አብራ ጠላቱ እንዳያሸንፈኝ የቃልህን ፍቺ አብራልኝ ከሀግህም ታምራት እንዳይ (መዝ 119፥18) ብለን ልንጸል ያስፈልጋል።

ዓይኖችህ በቃሉ ውስጥ ያዩትን የእውነት ልክ ያህል ነው ነፃነትህ! የነፃነትህ ልክ ያወቅከውን ወይም የተረዳኸውን የእውነት ቃል ብዛት ያህል ነው! በውስጥህ እንዳለው የቃሉ ክምችት መጠን የህል የውጭውም ነፃነትህ የዚያኑ ያህል ነው! (ዮሐ 8፥32)

ጌታ የተመሰገን ይሁን!

የውስጥ ዓይኖች የሚበሩት እኛ ስንጸልይ የጌታም መንፈስ ቃሉን ሲያበራልን ነውና ስለዚህ ከእግዚአብሔር የሆነ የማስተማር ቅባት ቃሉንም የመግለጥ ቅባት በቤተክርስቲያን ሊለቀቅ ይገባል። ያስተምሯቸው ዘንድ መልካሙን መንፈስ ስጣቸው የተባለው ለዚህ ነው። እንደ እግዚአብሔር ቃል በሆነ ትምህርት ዓይን ይከፈታል ርስቱንም ማየት ያኔ ይቻላል።

በሐዋርያት ስራ መጽሐፍ ላይ በጥቂቱ ዓይኑ ተከፍቶለት በዚያ በተረዳው ጥቂት ብርሃን ሲተጋ የነበረው የአጽውሎስ ህየወት ልቤን ይነካዋል።

ያኔ ሰው ጥቂት ብርሃን ነበረው። በዚያ ብርሃን ሲተጋ ጌታ ጥማቱን አየና የውስጡ ዓይኖችን ሙሉ በሙሉ ከፈተለት። ጌታ የአጽውሎስን የመረዳት ባለጸግነት

የጨመረለት እንደዚሁም እሱ ያላየውን ነገር ግን በጌታ ትንሳኤ የተረጋገጠውን ርስቱን ያላየው በትምህርት ቅባት አማካኝነት ነበር።

የአጽውሎስ ዓይኖች ከፊት ይልቅ በበለጠ ይበሩለት ዘንድ በዚህ የትምህርት ቅባት የሚንቀሳቀሱ ሰዎችን ወደ ሕይወቱ ላከለት። አጽውሎስም ትሁት ሰው ነበርና ዝቅ ብሎ ተማረ።

እስቲ ታሪኩን ቀጥለን እንመልከት።

በወገኑ የእስክንድሪያ ሰው የሆነ ነገር አዋቂ ነበር። አጽውሎስ የሚሉት አንድ አይሁዳዊ ሰው ወደ ኤፌሶን ወረደ። እርሱም በመጽሐፍ እውቀት የበረታ ነበር። እርሱም የጌታን መንገድ የተማረ ነበር። የዮሀንስን ጥምቀት ብቻ አውቆ በመንፈስ ሲቃጠል ስለ ኢየሱስ ይናገርና በትክክል ያስተምረ ነበር (ሐዋ 18፣24-25)

ይህ በመጽሐፍ እውቀት የበረታ የጌታን መንገድ የተማረ ስለ ጌታም የሚናገር ሰው ነበር። አጽውሎስ ነገር ግን በክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ የተረጋገጡት እርሱ ግን ያላያቸው ሌሎች መንፈሳዊ እውነቶች ነበሩ። ስለዚህ ይህ ሰው የበለጠ ዓይኑ ሊከፈትለት ይገባ ነበርና ጌታ ሰው ላከለት።

“ጵርልቅልና አቂላም በሰሙ ጊዜ ወስደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ በትክክል ገለጡለት” (26)

ገለጡለት የሚለውን ቃል አጽንኦት እንስጠውና ፡- ይህ ማለት አጽውሎስ ያልተገለጹለት እውነት ነበር ማለት ነው። ስለዚህ እነዚህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች የአጽውሎስን መረዳት ቃሉን ፍቺ በመግለጥ መረዳቱን ጨመሩለት። የውስጥ ዓይኖቹንም ከፈቱለት። የአጽውሎስም ዓይኖች ፈጽሞ ጤናማ ሆነው በሩ።

ይህ ሰው የመረዳቱን ሙሉነትና መገለጥን ያገኘው ከነዚህ ሰዎች ነበር። ከዚያ በኋላ አጽውሎስ ቤተክርስቲያንን እጅግ የሚጠቅም ሰው ሆነ።

“እርሱም ወደ አካይ ማለፍ በፈቀደ ገዜ ወንድሞቹ አጽናኑት ይቀበሉትም ዘንድ ወደ ደቀመዝራት ጻፉለት። በደረሰም ጊዜ አምነው የነበሩትን በጸጋ እጅግ ይጠቅማቸው ነበር።” ቁጥር 27

አጵድሞሎስ በትምህርት ቅባት ከተነካ በኋላ ቤተክርስቲያንን እጅግ የሚጠቅም ሰው ሆነ።

ዛሬም አኛን ጌታ በጥቂቱ ሳይሆን በብዙ የቃሉ እውነት ሊነካን ያስፈልገናል (ማር 8፤22-23) ያኔ በሚገባ በቃሉ እውነት ውስጣችንን ሲነካ አጥርተን ማየት እንችላለን። (ቁጥር 25)

ዛሬም አሁን ላለችው ቤተክርስቲያን የጌታን እውቀት በብዙ መረዳት የሚገልጹ ሰራተኞችን እንዲያስነሳል ልንጸልይ ይገባል። የነጻርቂላና አቂላ ቅባት በቤተክርስቲያን ሊለቀቅ ያስፈልጋል። ያን ጊዜ “በቅድሳት ዘንድ ያለውን የርስት ክብር ባለጠግነት” (ኤፌ 1፤19) ማየት እንችላለን። ከማየትም አልፈን በመውረስም ሌሎችን የምንጠቅም እንሆናለን።

የሌሎችን ዓይኖች በመክፈትም እንደ አጵድሞሎስ ቤተክርስቲያንን የሚጠቅሙ ሰዎች እንዲሆኑ ማድረግ እንችላለን።

ለዚህ የጠራን ጌታ ስሙ ይባረክ !!
ወንድም መላኩ አበጀ
MELAKU ABJE GOSHU
NEW COVENANT MINISTRY